

ZLOBICE

září

noviny pro Kuřim a okolí

ROČNÍK 24 * ČÍSLO 9 * 1. ZÁŘÍ 2017 * CENA 10 Kč

DOŠLO DO REDAKCE

„Doktoři jsou machři“

Ačkoliv jsem celoživotní (v podstatě rodilý) Kuřimák, který se o dění ve městě a okolí zajímá, pravidelně čte Zlobici a sleduje kuřimské zpravodajství, zatím nikdy jsem neměl dostatečný důvod napsat sám nějaký příspěvek třeba právě do Zlobice. I když několikrát už to nutkání přišlo (tahanice kolem konírny u Srpku, oprava kulturáku apod.). Teprve až po svém zážitku z 20. 7. 2017 mám skutečně chuť a myslím, že i důvod přispět svojí troškou do mlýna.

Tento příspěvek chci věnovat jako poděkování Úrazové nemocnici v Brně. Výše zmíněného data jsem se velmi vážně pořezal na lokti levé ruky. Zranění bylo doprovázeno velkou ztrátou krve, protože se jednalo o tepenné krvácení. Pomocí služby RZP z Tišnova jsem byl dopraven právě na urgentní příjem ÚN v Brně. Co se dále dělo, znám v podstatě z vyprávění, protože doktoři z úrazovky se rozhodli, že moje role toho jejich parádního galavečera bude pouze v pozici spícího (ležícího) staty. Nicméně výsledkem 7,5 hodinové práce chirurgů byla nejprve záchrana mého života a následně i záchrana levé paže. Za tímto účelem neváhali a vyžádali si i posily i z jiných pracovišť např. Fakultní nemocnice na Pekařské nebo z pracoviště plastické chirurgie na Berkově v Brně, které svázela Policie ČR.

Já sám se probudil na oddělení ARO, kde se o mě následně 2 dny starali a po mé stabilizaci mě na 4 dny přeložili na oddělení JIP A. Péče a starost, jakou jsem na obou pracovištích dostával, byla neuvěřitelně perfektní a profesionální a zároveň laskavá. I následná hospitalizace na standardním lůžkovém oddělení 6 traumatologie přispěla k mému zotavení.

Svůj článek píši proto, že i já coby běžný pacient s kašlíkem a rýmečkou, mám občas pocit, že to u doktora trvá dlouhý, co tam za ty prachy dělají a že to všechno nestojí za nic... Dobrá, možná to takhle občas vidí každý z nás. Ale vezte, že když jde o život, je vše jinak a doktoři dokážou takové věci, o kterých se běžnému smrtelníkovi ani nezdá. Rozhodně to nebyl zážitek, který bych si snad někdy rád zopakoval, ale díky němu jsem získal nadhled a lepší schopnost rozlišit, co je důležité a co méně.

Ještě jednou tedy děkuji všem pracovištím Úrazové nemocnice v Brně, kteří se o mě postarali a zařídili, že poprvé v životě mám opravdu chuť a touhu sdělit světu něco pozitivního.

A. Martinek